Proiect

LEGE

pentru modificarea unor acte normative

(optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Articolul 320[1] din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72 - 74, art. 195), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„**Articolul 320[1].** Neexecutarea ordinului de restricție
de urgență sau a ordonanței de protecție
a victimei violenței împotriva femeilor
și a violenței în familie

(1) Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor ordinului de restricţie de urgenţă, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale,

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie,

se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.”.

Art. II. – Articolul 215[1] din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

se completează cu alineatul (3[2]) cu următorul cuprins:

„(3[2]) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a) – d), instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, pentru o perioadă care nu poate depăși durata măsurii de protecție aplicate sau prelungite. Dispozițiile art. 177 alin. (2[2]) se aplică în mod corespunzător.”;

se completează cu alineatul (3^3) cu următorul cuprins:

„(3^3) În cadrul examinării demersului de obținere a măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.”;

alineatul (5) se completează cu textul „În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, copia încheierii se expediază imediat Poliției de Frontieră, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința bănuitului, învinuitului, inculpatului.”;

Art. III. – Articolul 278^7 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 142-148, art. 277), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

alineatul (2^1), după textul „cu monitorizare electronică” se introduce textul „și cu darea în consemn”;

se completează cu alineatul (2^4) cu următorul cuprins:

„(2^4) În cadrul examinării cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.”;

alineatul (4) se completează cu textul „În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, instanța de judecată expediază imediat Poliției de Frontieră copia încheierii, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința agresorului.”;

se completează cu alineatul (4^1) cu următorul cuprins:

„(4^1) Termenul consemnului este indicat în încheiere și nu poate depăși durata măsurii de protecție. Consemnul încetează la expirarea termenului stabilit, în cazul în care măsura de protecție nu a fost prelungită, precum și în cazul revocării acesteia în condițiile prevăzute de lege.”.

Art. IV. – Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 55-56, art. 178), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 alineatul (1) litera b) se completează cu textul „– Poliția de Frontieră;”;

2. Articolul 8 se completează cu alineatul (6^1) cu următorul cuprins:

„(6^1) Poliția de Frontieră:

a) înregistrează în resursele informaționale de stat consemnul instituit față agresorul în privința căruia a fost emisă o ordonanță de protecție;

b) informează imediat organul de poliție și organul de probațiune despre intrarea în Republica Moldova a agresorului în privința căruia a fost emis o ordonanță de protecție.”;

3. Articolul 11 se completează cu alineatele (3^1) și (3^2) cu următorul cuprins:

„(3^1) Victima este informată imediat despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia. Informarea se efectuează de către organul de probațiune, care, după caz, în cooperare cu organul de poliție, întreprinde de îndată măsurile necesare pentru asigurarea protecției victimei.

(3^2) Victima este informată imediat de către organul de probațiune despre traversarea de către agresor a frontierei de stat, atât în direcția ieșirii din Republica Moldova cât și a intrării în Republica Moldova.”.

Art. V. – Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr. 361-369, art. 675), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (2), subiecții probațiunii prevăzuți la art. 3 lit. g) depun, în prealabil, la organul de probațiune o declarație scrisă privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, în care indică în mod obligatoriu punctul de trecere a frontierei de stat și data preconizată a ieșirii.”.

2. Articolul 16 se completează cu litera j) cu următorul cuprins:

„j) cooperează cu Poliția de Frontieră în vederea asigurării monitorizării electronice a agresorilor familiali și a schimbului de informații necesare în acest scop.”.

3. Articolul 23 se completează cu litera k^1) – k^3) cu următorul cuprins:

„k^1) informează imediat Poliția de Frontieră despre subiecții prevăzuți la art. 3 lit. g) care au depus declarația privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova;

k^2) se prezintă, la solicitarea Poliției de Frontieră, la punctul de trecere a frontierei de stat corespunzător, în vederea demontării echipamentului de monitorizare electronică

de la agresorul care părăsește teritoriul Republicii Moldova și a montării și activării echipamentului asupra agresorului care intră pe teritoriul Republicii Moldova;

k^3) informează imediat victima violenței în familie despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia, precum și despre ieșirea sau intrarea agresorului din/în Republica Moldova;”.

Art. VI. – Articolul 318^1 din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 441-451, art. 879), cu modificările ulterioare, după textul „ordinului de restricție de urgență” se introduce textul „ , dacă fapta nu constituie infracțiune”.

Art. VII. – Articolul 6 alineatul (1) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 76-80, art. 245) cu modificările ulterioare, se completează cu litera i) cu următorul cuprins:

„i) informează imediat organul de probațiune despre prezentarea la punctul de trecere a frontierei de stat a persoanei în privința căreia prin încheierea instanței de judecată prin care au fost aplicate măsurile de protecție, a fost dispusă darea în consemn și monitorizarea electronică, în vederea întreprinderii măsurilor necesare prevăzute de Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune;”.

Art. VIII. – Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 93-95, art. 139), cu modificările ulterioare, se completează cu articolul 29^1 cu următorul cuprins:

„**Articolul 29^1.** Trecerea frontierei de stat de către persoanele monitorizate electronic

(1) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de ieșire, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei sunt instituite consemn și monitorizare electronică în calitate de măsuri de protecție, informează imediat organul de probațiune despre acest fapt. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după demontarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.

(2) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de intrare, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei este instituit consemnul în calitate de măsură de protecție, informează imediat organul de probațiune despre prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei de stat. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după montarea și activarea echipamentului de

monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.”.

Art. VIII. – Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, până la intrarea în vigoare a legii va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul Legii pentru modificare unor acte normative
(optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul Legii pentru modificare unor acte normative *(optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali)* a fost elaborat de către Ministerul Justiției.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Elaborarea proiectului de act normativ este determinată de necesitatea remedierii unor deficiențe și lacune de reglementare identificate în funcționarea mecanismelor juridice și instituționale de protecție a victimelor violenței în familie, precum și în asigurarea continuității și eficienței monitorizării electronice a agresorilor familiali, în special în situațiile în care persoana supusă monitorizării electronice traversează frontiera de stat. Sursa nemijlocită a proiectului o constituie analiza cadrului normativ existent și a practicii de aplicare a acestuia, care au evidențiat necesitatea intervenției legislative în vederea înlăturării unor deficiențe de reglementare și a consolidării mecanismelor de cooperare și coordonare interinstituțională în procesul de aplicare și executare a măsurilor de protecție. Deficiențele constatate sunt de natură să afecteze caracterul efectiv și continuu al măsurilor de protecție și al monitorizării electronice, iar lipsa unor mecanisme juridice clare și funcționale de monitorizare și intervenție, inclusiv în cazul traversării frontierei de stat de către persoana monitorizată, poate genera un risc iminent pentru viața, integritatea fizică și securitatea victimei. În consecință, se impune completarea cadrului normativ prin instituirea unor soluții juridice care să permită menținerea protecției victimei și după părăsirea teritoriului Republicii Moldova de către agresor, inclusiv prin reglementarea dării în consemn la frontiera de stat și a procedurii de informare și cooperare dintre Poliția de Frontieră și organul de probațiune. Totodată, proiectul urmărește perfecționarea cadrului normativ aplicabil măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, inclusiv prin corelarea acestora cu monitorizarea electronică și cu măsurile de răspundere juridică pentru nerespectarea obligațiilor stabilite. Intervențiile propuse sunt orientate spre asigurarea aplicării efective a măsurilor dispuse, facilitarea unei reacții coordonate a autorităților competente și diminuarea riscurilor la adresa vieții, integrității fizice și securității victimelor.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
Violența în familie și violența împotriva femeilor reprezintă fenomene sociale grave, care aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, demnității umane, integrității fizice și psihice, precum și securității victimei și a membrilor familiei acesteia. Caracterul repetitiv și, în anumite situații, progresiv al actelor de violență

determină necesitatea existenței unor mecanisme juridice și instituționale capabile să asigure nu doar intervenția autorităților în momentul producerii actului de violență, ci și prevenirea repetării acestuia și protecția efectivă și continuă a victimei.

Prevenirea și combaterea violenței în familie constituie o componentă importantă a politicii statului în domeniul protecției drepturilor omului și al asigurării securității persoanei. În acest scop, Republica Moldova a instituit, prin Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, un cadru juridic și instituțional destinat prevenirii și combaterii fenomenului, protecției victimelor și responsabilizării agresorilor. Cadrul normativ existent a fost completat și consolidat prin instituirea unor măsuri de protecție și a mecanismului de monitorizare electronică a persoanelor față de care acestea sunt aplicate.

Astfel, mecanismul național de protecție funcționează, în prezent, pe două paliere principale:

- **ordinul de restricție de urgență**, destinat înlăturării imediate a unui pericol pentru victimă, și
- **ordonanța de protecție**, prin care instanța de judecată poate dispune, pentru o perioadă determinată, măsuri de protecție față de agresor.

În condițiile legii, măsurile de protecție sub forma de obligare de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea și interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează, sunt aplicate în mod obligatoriu cu monitorizare electronica (art. 278^7 alin. (2^1) din Codul de procedură civilă (CPC), art. 215^1 alin. (3^1) din Codul de procedură penală (CPP), art. 15 alin. (1^1) din Legea 45/2007).

Totodată, aceste măsuri de protecție pot fi aplicate atât în cadrul unui proces penal, în cazul în care se constată existența unui risc ca victima violenței în familie sau victima unei infracțiuni cu caracter sexual să fie supusă unor acte de violență ori altor acțiuni ilegale, cât și în cadrul procedurii civile, în condițiile prevăzute de lege.

Cu toate acestea, analiza cadrului normativ și a practicii de aplicare evidențiază necesitatea perfecționării mecanismelor existente, în special în vederea asigurării continuității și eficienței monitorizării electronice pe întreaga perioadă de aplicare a măsurilor de protecție. Această necesitate este deosebit de relevantă în cazul traversării frontierei de stat de către persoana supusă monitorizării electronice, întrucât aplicarea monitorizării nu limitează dreptul acesteia la libera circulație și, implicit, dreptul de a părăsi și de a reveni în Republica Moldova, garantat de art. 27 din Constituție.

În acest context, se impune instituirea unui mecanism care să permită identificarea persoanei în cadrul controlului trecerii frontierei de stat și informarea autorităților competente, în vederea asigurării continuității măsurilor de protecție și a monitorizării electronice, precum și a stabilirii locului aflării persoanei monitorizate, în scopul asigurării protecției victimei.

Monitorizarea electronică constituie un instrument de supraveghere și control în cadrul exercitării atribuțiilor organului de probațiune și nu reprezintă, prin ea însăși, o pedeapsă sau o măsură de restrângere a libertății de circulație. În cazul măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, aceasta urmărește asigurarea respectării obligațiilor și restricțiilor impuse persoanei monitorizate, sporirea eficienței supravegherii exercitate de organul de probațiune și facilitarea intervenției prompte a autorităților competente în cazul încălcării acestora.

Astfel, pentru a asigura continuitatea și efectivitatea măsurilor de protecție, precum și siguranța victimei în situația în care agresorul părăsește teritoriul Republicii Moldova, se impune corelarea mecanismului de monitorizare electronică cu procedurile de control la trecerea frontierei de stat, prin instituirea mecanismului de ***dare în consemn la frontiera*** de stat a persoanei supuse monitorizării electronice.

Darea în consemn nu are ca scop restrângerea dreptului la libera circulație și nu constituie o interdicție de a părăsi teritoriul Republicii Moldova. În sensul celor expuse, este relevantă opinia Curții Constituționale expusă în Decizia nr. 122 din 13.09.2022 notând că, *în rezultatul efectuării controlului la trecerea frontierei de stat a persoanelor, a mijloacelor de transport sau a documentelor date în consemn, trebuie să fie luate măsurile impuse de situația care a generat instituirea consemnului la frontieră*.

Prin urmare, instituirea consemnului în privința persoanelor față de care au fost dispuse măsurile prevăzute la art. 15 alin. (2) lit. a)–d) din Legea nr. 45/2007, art. 215^1 alin. (3) lit. a)–d) din Codul de procedură penală și art. 278^7 alin. (2) lit. a)–d) din Codul de procedură civilă va permite identificarea acestora în cadrul controlului la trecerea frontierei și informarea operativă a organului de probațiune, în vederea asigurării executării corespunzătoare a măsurilor de protecție și a monitorizării electronice.

Totodată, având în vedere că prevederile în vigoare nu prevăd un mecanism care să reglementeze expres procedura de executare a măsurilor de protecție la părăsirea teritoriului Republicii Moldova, proiectul propune instituirea unei soluții juridice clare care să permită menținerea măsrurilor de protecție pe durata traversării frontierei de stat, cu adaptarea modalității tehnice de realizare a monitorizării electronice. Astfel, la ieșirea din țară a persoanei supuse monitorizării electronice, echipamentul de monitorizare urmează a fi demontat de către organul de probațiune, iar la revenirea acesteia pe teritoriul Republicii Moldova, echipamentul urmează a fi reinstalat și reactivat.

Un alt aspect care necesită reglementare distinctă îl constituie ***consolidarea răspunderii pentru încălcarea ordinului de restricție de urgență***. Cadrul normativ actual instituie răspunderea contravențională pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor stabilite prin ordinul de restricție de urgență. În același timp, art. 320^1 din Codul penal reglementează, în forma actuală, răspunderea penală pentru neexecutarea măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție.

Necesitatea consolidării mecanismului de răspundere pentru încălcarea ordinului de restricție de urgență este confirmată și de datele statistice privind aplicarea acestui instrument de protecție.

Potrivit informațiilor prezentate de Inspectoratul General al Poliției, în primele 8 luni ale anului 2026 au fost emise **4766 de ordine de restricție de urgență**, iar în legătură cu încălcarea acestora au fost întocmite **787 de procese-verbale cu privire la**

contravenție. Instanțele de judecată u emis **817 ordonanțe de protecție**, dintre care 692 sunt monitorizate electronic, ia în urma încălcării prevederilor ordonanțelor de protecție au fost pornite **400 de cauze penale**.

Totodată, potrivit datelor raportate de Poliție pentru perioada 31 august – 7 septembrie 2026, au fost emise 109 ordine de restricție de urgență, fiind întocmite 22 de procese-verbale cu privire la încălcarea acestora. În aceeași perioadă, au fost emise 24 de ordonanțe de protecție și înregistrate 6 cazuri de încălcare a acestora.

Deci, în perioada **31 august – 7 septembrie 2026**, rata cazurilor de încălcare a ordinelor de restricție de urgență a constituit **aproximativ 20,2%**.

Aceste date relevă frecvența încălcării măsurilor dispuse prin ordinele de restricție de urgență și evidențiază necesitatea asigurării unui mecanism sancționator eficient pentru situațiile în care aplicarea răspunderii contravenționale nu determină încetarea conduitei ilicite.

Deci, pentru a descuraja încălcările ordinului de restricție de urgență pe de o parte, și pentru a spori măsurile de protecție a victimei, proiectul propune instituirea unui mecanism de răspuns gradual la persistența conduitei ilicite, în care aplicarea anterioară a sancțiunii contravenționale constituie un element relevant pentru atragerea unei forme mai severe de răspundere în cazul unei încălcări ulterioare. Or, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în Hotărârea nr. 13 din 11.06.2013 că „ 78. Curtea Europeană a specificat că articolul 4 din Protocolul nr. 7 la Convenţia europeană **interzice sancţionarea repetată a aceleiaşi persoane pentru acelaşi comportament şi <u>nu exclude sancţionarea succesivă, întemeiată pe comportamente manifestate la diverse reprize, chiar dacă acestea prezintă în substanţă un caracter similar sau identic</u>** (decizia *Smolickis s. Letonia* şi decizia *Raninen vs. Finlanda*, din 7 martie 1996).”.

Totodată, soluția propusă are în vedere respectarea principiului non bis in idem, întrucât forma mai severă de răspundere urmează să vizeze exclusiv o faptă nouă, distinctă și săvârșită ulterior aplicării sancțiunii contravenționale, fără reevaluarea sau sancționarea penală a faptei pentru care persoana a fost deja sancționată. O asemenea abordare permite corelarea severității răspunsului sancționator cu persistența conduitei ilicite și consolidează funcția preventivă și de protecție a ordinului de restricție de urgență.

Un alt aspect care necesită reglementare vizează ***informarea victimei*** cu privire la situațiile în care echipamentul de monitorizare electronică este deteriorat, pierdut sau prezintă deficiențe tehnice de natură să afecteze ori să compromită funcționarea sistemului de monitorizare.

Analiza cadrului normativ în vigoare relevă lipsa unei obligații exprese a organului de probațiune de a informa victima despre survenirea unor asemenea situații. Această lacună urmează a fi înlăturată în vederea asigurării accesului victimei la informații relevante pentru evaluarea situației de risc și pentru adoptarea, în timp util, a măsurilor necesare pentru protejarea propriei securități și evitarea contactului cu agresorul.

În același context, pentru asigurarea caracterului efectiv al măsurilor de protecție în situația traversării frontierei de stat, proiectul urmărește instituirea obligației organului de probațiune de a informa imediat victima despre traversarea frontierei de stat de către

agresor. Informarea victimei cu privire la acest fapt este necesară în vederea asigurării accesului acesteia la informații relevante pentru securitatea sa și pentru adaptarea, după caz, a măsurilor de precauție în funcție de situația concretă.

O altă problemă identificată în practica de aplicare a măsurilor de protecție vizează situațiile în care instanța de judecată dispune obligarea agresorului de a părăsi temporar locuința comună. În asemenea cazuri, în lipsa unei alte locuințe disponibile sau a unor alternative adecvate de cazare, agresorul poate rămâne fără un spațiu locativ în care să se stabilească pe durata aplicării măsurii de protecție. O asemenea situație poate favoriza nerespectarea măsurii dispuse de instanță, inclusiv prin revenirea agresorului în locuința comună, și poate diminua, în consecință, eficiența mecanismului de protecție instituit în beneficiul victimei.

În acest context, se impune ***instituirea obligației instanței de judecată*** ca, la examinarea cererii sau demersului privind aplicarea măsurilor de protecție, ***să verifice***, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, ***dacă rămânerea victimei*** și, după caz, a copiilor acesteia ***în locuința comună nu prezintă un risc*** pentru viața, integritatea fizică ori sănătatea acestora. În cazul constatării unui asemenea risc, instanța urmează să poată dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție destinat victimelor violenței în familie și copiilor acestora, în condițiile prevăzute de lege.

Instituirea acestei obligații urmărește asigurarea unei abordări individualizate a măsurilor de protecție, astfel încât îndepărtarea agresorului din locuința comună să fie însoțită, atunci când circumstanțele cauzei o impun, de identificarea unei soluții adecvate pentru protejarea efectivă a victimei și a copiilor acesteia și pentru prevenirea riscului de reiterare a actelor de violență.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

Obiectivul general al proiectului constă în consolidarea mecanismelor juridice și instituționale de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali, în vederea asigurării unei protecții efective și continue a victimelor, prevenirii încălcării măsurilor de protecție și facilitării intervenției prompte a autorităților competente.

În vederea realizării obiectivului general, proiectul urmărește:

- **asigurarea eficacității monitorizării electronice a agresorilor familiali**, inclusiv în situația traversării frontierei de stat, prin instituirea unui mecanism de identificare și informare recirpocă dintre organul de probațiune și Poliția de Frontieră;
- **instituirea dării în consemn la frontiera de stat** a persoanei față de care sunt aplicate măsuri de protecție și monitorizare electronică, pentru o perioadă care nu poate depăși durata măsurilor de protecție, fără a constitui o interdicție de a părăsi sau de a intra în Republica Moldova;
- **reglementarea procedurii de cooperare interinstituțională la traversarea frontierei de stat**, prin stabilirea obligațiilor Poliției de Frontieră și ale organului de probațiune privind informarea reciprocă, precum și demontarea, montarea și activarea echipamentului de monitorizare electronică;
- **consolidarea mecanismelor de informare a victimei**, prin asigurarea transmiterii informațiilor relevante privind ieșirea și intrarea în țară a agresorului

monitorizat, precum și privind incidentele care afectează funcționarea echipamentului de monitorizare electronică;

- **consolidarea răspunderii pentru încălcarea măsurilor de protecție și a ordinului de restricție de urgență**, prin revizuirea art. 320[1] din Codul penal și instituirea unei răspunderi penale diferențiate în funcție de gravitatea conduitei și de caracterul repetitive al încălcării;
- **consolidarea protecției victimelor în cadrul procedurilor judiciare**, prin instituirea obligației instanței de a evalua riscul pentru victimă în cazul rămânerii acesteia în locuința comună și, cu consimțământul victimei, de a dispune plasarea acesteia și a copiilor în centre de asistență și protecție;
- **consolidarea cooperării și schimbului de informații între autoritățile competente**, în vederea asigurării unei intervenții prompte și coordonate în situațiile de încălcare a măsurilor de protecție sau de apariție a unor riscuri pentru victimă.

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

I. Articolul 320[1] din Codul penal se propune a fi expus în redacție nouă, în vederea instituirii unei răspunderi penale diferențiate, în funcție de gradul de pericol social al faptei. Astfel, alin. (1) va incrimina neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite prin ordinul de restricție de urgență, săvârșită după aplicarea sancțiunii contravenționale, pentru care se propune stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare de până la 2 ani.

Totodată, având în vedere caracterul mai grav al acestei conduite și necesitatea asigurării unei protecții efective a victimelor violenței în familie, alin. (2) va menține incriminarea neexecutării intenționate sau eschivării de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizarea electronică, prevăzută în prezent la alineatul unic al art. 320[1].

II. Articolul 215[1] din Codul de procedură penală se propune a fi completat cu un nou alineat (3[2]), prin care se instituie obligativitatea dării în consemn a persoanei în privința căreia au fost aplicate sau prelungite măsurile de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a)–d).

Totodată, norma propusă stabilește limita temporală a consemnului, prevăzând că durata acestuia nu poate depăși durata măsurilor de protecție aplicate sau prelungite. Stabilirea acestei limite este în concordanță cu poziția Curții Constituționale „*22. Astfel, Curtea notează că instituirea consemnelor la frontieră sunt necesare pentru punerea în aplicare a altor situații prevăzute de lege, așa cum prevede noțiunea reglementată de articolul 3 din Legea cu privire la frontiera de stat (e.g. asigurarea executării măsurilor preventive sau a măsurilor de constrângere). Din acest motiv,* ***un consemn la frontieră nu poate institui mai multe restricții și nici nu poate depăși limitele temporale ale măsurii care a dictat instituirea consemnului***.” (DCC nr. 122 din 13.09.2022).

Nu în ultimul rând, acest alineat face trimitere la dipozițiile art. 177 alin. (2[2]) din CPP care stabilește elementele ce urmează a fi cuprinse în consemn.

Un alt alineat cu care se propune completarea art. 215[1] este **alineatul (3[3])**. Norma propusă instituie obligația instanței de judecată ca, la examinarea demersului privind aplicarea măsurilor de protecție, să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună

prezintă un risc pentru securitatea acesteia. În cazul constatării existenței unui asemenea risc, instanța va putea dispune, **cu acordul victimei**, plasarea acesteia și, după caz, a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție. O asemenea măsură este justificată prin necesitatea asigurării unui mediu sigur pentru victimă, centrele respective oferind, în condițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 45/2007, servicii specializate de sprijin, inclusiv servicii de adăpost (plasament).

Completarea propusă la **alineatul (5)** este necesară pentru asigurarea temeiului juridic în baza căruia Poliția de Frontieră poate institui consemnul la frontieră. În acest sens, instituirea consemnului presupune existența unui act de dispoziție emis de instanța de judecată, aspect care rezultă din definiția noțiunii de „consemn la frontieră" prevăzută la art. 2 din Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova. Din aceste considerente, se impune instituirea obligației de transmitere imediată către Poliția de Frontieră a copiei încheierii judecătorești, în vederea asigurării executării corespunzătoare a măsurii consemnului.

III. Modificările și completările propuse pentru **articolul 278[7] din Codul de procedură civilă** au la bază aceleași considerente expuse în cazul intervențiilor legislative propuse pentru art. 215[1] din Codul de procedură penală.

Astfel, **alineatul (2[1])** se propune a fi completat cu sintagma „și cu darea în consemn", pentru a stabili în mod expres că aplicarea măsurilor de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se dispune în mod obligatoriu concomitent cu instituirea monitorizării electronice și a dării în consemn a agresorului.

În ceea ce privește **noul alineat (2[4])** și completările propuse pentru **alineatul (4)**, acestea urmează a fi analizate prin prisma acelorași considerente expuse în partea referitoare la modificările și completările propuse pentru art. 215[1] din Codul de procedură penală, inclusiv în ceea ce privește mecanismul de transmitere și executare a măsurii dării în consemn.

Alineatul (4[1]) este destinat reglementării exprese a duratei consemnului, în concordanță cu constatările Curții Constituționale menționate supra. Totodată, norma stabilește cazurile în care consemnul încetează, și anume la expirarea termenului pentru care acesta a fost instituit, în cazul în care măsura de protecție nu a fost prelungită, precum și în cazul revocării măsurii de protecție în condițiile legii, în special în temeiul art. 278[8] din Codul de procedură civilă.

IV. Modificările la Legea 45/2007:

Ținând cont de scopul proiectului și de faptul că Poliția de Frontieră este autoritatea abilitată cu instituirea consemnului la frontieră, potrivit legislației în vigoare, se impune completarea **art. 7** din Legea nr. 45/2007, care reglementează autoritățile și instituțiile cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, prin includerea Poliției de Frontieră în lista autorităților și instituțiilor respective, în considerarea rolului care îi revine în acest domeniu.

Articolul 8 se propune a fi completat cu alineatul (6[1]) pentru a reglementa expres atribuțiile Poliției de Frontieră în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

Articolul 11 care reglementează dreptul la protecție a victimei, se propune a fi completat cu **alineatele (3^1) și (3^2),** prin care se instituie garanții suplimentare pentru victimă, respectiv dreptul acesteia de a fi informată cu privire la pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea sa, precum și dreptul de a fi informată cu privire la traversarea de către agresor a frontierei de stat, atât în direcția ieșirii din Republica Moldova, cât și în direcția intrării în Republica Moldova.

Exercitarea și respectarea acestor drepturi ale victimei urmează a fi asigurate de către organul de probațiune. Aceste prevederi constituie mecanisme suplimentare de protecție, menite să permită victimei să reacționeze prompt și proporțional la modificările nivelului de risc.

V. Modificările la Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune:

Legea nr. 8/2008 constituie obiectul intervențiilor legislative propuse prin prezentul proiect, prin următoarele modificări.

Articolul 4, care reglementează drepturile și obligațiile subiecților probațiunii, urmează a fi completat cu un **nou alineat (4)**, prin care se instituie obligația agresorilor familiali în privința cărora au fost emise ordonanțe de protecție de a depune, în prealabil, la organul de probațiune o declarație prin care să își exprime intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova în care să indice în mod obligatoriu punctul de trecere a frontierei de stat și data preconizată ieșirii.

Această completare este necesară în contextul în care instituirea monitorizării electronice ca măsură de protecție nu restrânge dreptul persoanei de a părăsi și de a reveni în Republica Moldova. Astfel, având în vedere că mecanismul propus prin proiect pentru asigurarea continuității și eficienței monitorizării presupune demontarea temporară a echipamentului la ieșirea din țară și reinstalarea și activarea acestuia la intrarea în țară, se impune informarea prealabilă a organului de probațiune, în calitatea sa de autoritate responsabilă de realizarea monitorizării electronice.

Intervențiile legislative propuse pentru **articolele 16 și 23** sunt necesare și corelative soluției juridice instituite prin proiect. Astfel, în vederea asigurării executării efective a măsurilor de protecție, se propune completarea atribuțiilor organului de probațiune cu obligația de a coopera cu Poliția de Frontieră.

În același context, se impune completarea listei atribuțiilor consilierului de probațiune cu atribuții suplimentare în domeniul care face obiectul de reglementare al proiectului. Mai exact, noile atribuții ale consilierului de probațiune vizează: informarea imediată a Poliției de Frontieră cu privire la subiecții prevăzuți la art. 3 lit. g) care au depus declarația privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova; informarea victimei cu privire la dificultățile sau defecțiunile tehnice ale echipamentului de monitorizare; precum și obligația de a se prezenta la punctul de trecere a frontierei corespunzător pentru demontarea echipamentului la ieșirea agresorului din Republica Moldova și pentru reinstalarea și activarea acestuia la intrarea agresorului în Republica Moldova.

VI. Modificarea la art. 318[1] din Codul contravențional, este necesară pentru a asigura delimitarea corespunzătoare între răspunderea contravențională și cea penală pentru neexecutarea sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie. În condițiile în care fapta prevăzută la art. 318[1] din Codul contravențional își găsește corespondent în norma penală prevăzută la art. 320[1] din Codul penal, este necesară stabilirea expresă a faptului că răspunderea contravențională intervine numai în cazul în care fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

VII. Articolul 6 alineatul (1) din Legea 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră urmează a fi completat cu o nouă literă **i)** care să asigure mecanismul de schimb operativ de date dintre Poliția de Frontieră și organul de probațiune, pentru întreprinderea măsurilor legale în privința persoanelor date în consemn și monitorizate electronic.

VIII. Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, se propune a fi completată cu un **articol nou 29[1]** care să reglementeze condițiile specifice de trecere a frontierei de stat de către persoanele în privința cărora sunt instituite consemnul și monitorizarea electronica în calitate de măsuri de protecție.

Așadar, **alin. (1)** reglementează condițiile de trecere a frontierei de stat pe direcția de ieșire. În acest caz, dacă în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de ieșire, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei sunt instituite consemn și monitorizare electronică în calitate de măsuri de protecție, informează imediat organul de probațiune despre acest fapt. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după demontarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.

Alineatul (2) reglementează condițiile de trecere a frontierei pe direcția de intrare. Deci, dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de intrare, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei este instituit consemnul în calitate de măsură de protecție, informează imediat organul de probațiune despre prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei de stat. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după montarea și activarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.

Referitor la termenul de intrare în vigoare, proiectul derogă de la termenul general de o lună prevăzut de art. 56 alin. (1) din Legea nr. 100/2017, stabilind un termen de 3 luni. Această opțiune este determinată de necesitatea obiectivă a acordării unui interval de timp rezonabil pentru informarea și familiarizarea societății dar și a altor subiecți cu prevederile propuse prin prezentul proiect.

Dispozițiile finale sunt corelate cu art. 47 din Legea nr. 100/2017, potrivit căruia în dispozițiile finale se includ obligațiile autorităților responsabile de executarea actului normativ și măsurile necesare punerii lui în aplicare, inclusiv aprobarea actelor subsecvente până la intrarea în vigoare a actului de bază. În acest sens, instituirea mecanismului de schimb de date între Inspectoratul Național de Probațiune și Poliția de

Frontieră, precum și stabilirea modului și termenelor de depunere a declarației scrise privind intenția persoanei de a părăsi teritoriul Republicii Moldova și a procedurii de gestionare a echipamentului de monitorizare electronică la ieșirea din țară și la revenirea în țară constituie măsuri necesare pentru executarea și aplicarea efectivă a prevederilor proiectului și, prin urmare, trebuie să fie menținute în dispozițiile finale.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În vederea realizării obiectivelor urmărite prin proiectul de act normativ, au fost analizate alte opțiuni de intervenție legislativă, inclusiv sub aspectul fezabilității juridice, tehnice și operaționale, al implicațiilor financiare, precum și al capacității acestora de a asigura un nivel efectiv de protecție a victimelor violenței în familie.

O primă opțiune analizată a constat în permiterea traversării frontierei de stat de către persoana supusă monitorizării electronice cu echipamentul de monitorizare instalat asupra sa. Această soluție nu a fost reținută, întrucât menținerea echipamentului de monitorizare în afara teritoriului Republicii Moldova este susceptibilă să afecteze eficiența mecanismului de monitorizare electronică.

În particular, utilizarea echipamentului în afara teritoriului național poate genera alerte nejustificate sau dificultăți de interpretare a alertelor în condițiile utilizării serviciilor de roaming și ale conectării la rețelele de comunicații din alte state. Totodată, aflarea echipamentului în afara teritoriului național reduce posibilitățile autorităților competente de a asigura verificarea și mentenanța acestuia, inclusiv sub aspectul respectării condițiilor tehnice necesare funcționării neîntrerupte, precum asigurarea alimentării cu energie electrică și menținerea conectivității.

De asemenea, traversarea frontierei de stat cu echipamentul de monitorizare implică riscuri suplimentare privind integritatea și funcționalitatea dispozitivului, inclusiv imposibilitatea sau dificultatea intervenției operative în cazul deteriorării, dezactivării ori pierderii acestuia. Aceste circumstanțe pot afecta continuitatea monitorizării și, implicit, capacitatea autorităților de a identifica în timp util situațiile care prezintă un risc pentru victimă.

O asemenea opțiune ar genera și implicații financiare și logistice suplimentare pentru autoritățile responsabile de monitorizarea electronică. În condițiile în care numărul echipamentelor disponibile este limitat, permiterea scoaterii acestora de pe teritoriul Republicii Moldova ar diminua temporar disponibilitatea echipamentelor pentru alte persoane față de care au fost dispuse măsuri de monitorizare electronică. Totodată, această soluție nu poate fi adoptată, ori există riscul imposibilității de recuperare a echipamentului de monitorizare, în situația în care agresorul părăsește Republica Moldova, fără a reveni înapoi. Prin urmare, soluția ar putea conduce la utilizarea ineficientă a resurselor tehnice disponibile și ar putea afecta capacitatea autorităților de a asigura aplicarea monitorizării electronice în alte cauze în care aceasta este necesară.

Totodată, din perspectiva finalității măsurilor de protecție, menținerea echipamentului asupra agresorului după părăsirea teritoriului Republicii Moldova nu oferă un beneficiu de protecție echivalent celui asigurat prin monitorizarea acestuia pe

teritoriul național, întrucât competențele autorităților naționale de intervenție sunt limitate în afara teritoriului statului.

În consecință, opțiunea menținerii echipamentului de monitorizare asupra agresorului la traversarea frontierei de stat nu asigură, în mod proporțional, atingerea obiectivului urmărit de proiect și nu oferă suficiente garanții privind continuitatea și eficiența monitorizării electronice. Din aceste considerente, soluția nu a fost reținută.

În schimb, proiectul optează pentru instituirea unui mecanism care să permită corelarea monitorizării electronice cu controlul deplasării persoanei monitorizate la frontiera de stat, cu respectarea dreptului acesteia de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, concomitent cu asigurarea unor proceduri clare privind încetarea temporară a monitorizării la ieșirea din țară și reinstalarea și activarea echipamentului la intrarea în țară.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Adoptarea proiectului de lege va avea impact asupra organului de poliție, organului de probațiune, Poliției de Frontieră, organelor de urmărire penală, instanțelor de judecată și a altor autorități și instituții care vor aplica dispozițiile modificate și completate prin prezentul proiect.

Proiectul nu instituie autorități sau instituții publice noi, nu determină reorganizarea instituțională a autorităților existente, nu modifică sistemul general de competențe al autorităților sus-menționate și nu presupune instituirea unor mecanisme administrative distincte.

Aplicarea dispozițiilor propuse se va realiza în cadrul instituțional existent, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, fără reforme structurale sau instituționale.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea proiectului de lege poate avea implicații financiare asupra autorităților publice responsabile de aplicarea și executarea măsurilor de protecție și a monitorizării electronice, în special asupra Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Justiției, prin structurile competente ale acestora.

Proiectul nu instituie autorități sau instituții publice noi și nu presupune reorganizarea celor existente, aplicarea prevederilor urmând a fi asigurată în cadrul instituțional existent.

În ceea ce privește echipamentele de monitorizare electronică, proiectul nu instituie, prin el însuși, obligația achiziționării unui număr suplimentar de echipamente, ci reglementează modalitatea de utilizare a celor disponibile, inclusiv prin demontarea acestora la ieșirea din țară și reinstalarea și activarea la revenirea persoanei pe teritoriul Republicii Moldova. Această soluție urmărește, inclusiv, utilizarea eficientă a resurselor tehnice existente.

Prin urmare, implementarea proiectului de lege nu implică cheltuieli suplimentare din bugetul de stat și nu necesită alocarea unor mijloace financiare adiționale pentru autoritățile publice competente.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Proiectul de lege nu are impact asupra sectorului privat, întrucât soluțiile propuse vizează în principal autoritățile și instituțiile publice competente în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, precum și persoanele față de care sunt aplicate măsuri de protecție.

Proiectul nu instituie obligații administrative sau costuri de conformare pentru întreprinderile din sectorul privat, indiferent de dimensiunea acestora, domeniul de activitate sau amplasarea teritorială. Totodată, nu sunt instituite taxe, autorizații, proceduri de raportare sau alte cerințe suplimentare pentru desfășurarea activității economice.

4.4. Impactul social

Proiectul de lege va avea un impact social pozitiv, prin consolidarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie, creșterea eficienței monitorizării electronice a agresorilor și îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile competente. Măsurile propuse urmăresc reducerea riscului de încălcare a măsurilor de protecție, asigurarea unei intervenții prompte și creșterea gradului de siguranță a victimelor.

Impactul direct se va produce asupra victimelor violenței în familie, copiilor expuși violenței, precum și persoanelor față de care sunt aplicate măsuri de protecție și monitorizare electronică. Proiectul este aplicabil tuturor victimelor, indiferent de sex, iar mecanismele instituite nu limitează protecția la femei, chiar dacă acestea sunt afectate în mod disproporționat de anumite forme de violență în familie.

Pe termen scurt, proiectul va contribui la creșterea nivelului de informare și siguranță a victimelor, prin informarea acestora cu privire la traversarea frontierei de stat de către agresor și la situațiile care afectează funcționarea echipamentului de monitorizare electronică. Aceste mecanisme permit victimei să cunoască în timp util modificările situației de risc și, după caz, să adopte măsuri suplimentare de siguranță.

Pe termen mediu, se anticipează consolidarea caracterului efectiv al măsurilor de protecție prin reducerea situațiilor în care monitorizarea electronică devine ineficientă ca urmare a traversării frontierei de stat, precum și prin instituirea unui mecanism mai clar de cooperare între Poliția de Frontieră și organul de probațiune. De asemenea, răspunderea penală diferențiată pentru încălcarea ordinului de restricție de urgență urmărește descurajarea persistenței conduitei ilicite și sporirea caracterului preventiv al răspunsului statului.

Pe termen lung, proiectul poate contribui la reducerea riscului de reiterare a actelor de violență, la creșterea încrederii victimelor în mecanismele de protecție și la consolidarea capacității instituționale de prevenire și gestionare a situațiilor de risc. Instituirea obligației instanței de a evalua riscul menținerii victimei și a copiilor în locuința comună și, cu acordul victimei, posibilitatea plasării acestora într-un centru de asistență și protecție vor permite individualizarea măsurilor de protecție în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.

Proiectul nu este de natură să producă efecte negative directe asupra ocupării forței de muncă sau asupra nivelului de salarizare. Dimpotrivă, prin creșterea nivelului de siguranță a victimelor, proiectul poate contribui indirect la menținerea participării acestora la viața profesională și la reducerea consecințelor sociale și economice ale violenței în familie.

În ceea ce privește accesul la servicii sociale, proiectul poate genera un efect pozitiv prin consolidarea mecanismului de orientare și accesare a centrelor de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și copiii acestora.

Prin urmare, impactul social al proiectului este preponderent pozitiv, principalele efecte fiind creșterea gradului de siguranță a victimelor, consolidarea accesului la mecanisme de protecție, reducerea riscului de revictimizare și îmbunătățirea capacității autorităților de a interveni prompt și coordonat în situațiile de risc.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Modificările propuse prin prezentul proiect au impact asupra prelucrării datelor cu caracter personal, întrucât aplicarea acestora implică prelucrarea, de către autoritățile și instituțiile competente, a datelor necesare pentru aplicarea, monitorizarea și executarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie și a monitorizării electronice a agresorilor familiali.

În acest context, pot fi prelucrate date privind identificarea agresorului și a victimei, date de contact necesare informării, date referitoare la măsurile de protecție aplicate și durata acestora, informații privind instituirea consemnului la frontiera de stat, identificatorii echipamentului de monitorizare electronică, date privind localizarea, deplasarea și respectarea restricțiilor stabilite, precum și informații privind alertele generate de sistem, inclusiv cele referitoare la pierderea semnalului, deteriorarea sau manipularea echipamentului. Totodată, în contextul traversării frontierei de stat, pot fi prelucrate date privind prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei, direcția traversării, precum și informațiile transmise între Poliția de Frontieră, organul de probațiune și, după caz, victima violenței în familie.

Prelucrarea datelor cu caracter personal se va realiza exclusiv în scopurile și în limitele stabilite de lege, de către autoritățile și instituțiile competente, cu respectarea principiilor și garanțiilor aplicabile în materia protecției datelor cu caracter personal, inclusiv a principiilor legalității, proporționalității, limitării scopului, minimizării datelor și securității prelucrării. Accesul la date și transmiterea acestora vor fi efectuate numai în măsura necesară pentru exercitarea atribuțiilor legale și pentru asigurarea efectivă a protecției victimei.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Prezentul proiect de act normativ nu generează efecte discriminatorii sub aspectul egalității de gen, întrucât măsurile propuse sunt aplicabile tuturor victimelor și agresorilor familiali, indiferent de sex, vârstă sau alte caracteristici personale.

Totodată, domeniul reglementat prezintă o dimensiune de gen relevantă, având în vedere că femeile sunt afectate în mod disproporționat de anumite forme de violență în familie. Această realitate este recunoscută de Convenția de la Istanbul și de legislația națională în domeniu. Cu toate acestea, caracterul disproporționat al expunerii femeilor la anumite forme de violență nu determină limitarea măsurilor de protecție prevăzute de proiect la această categorie de persoane. Mecanismele instituite prin proiect sunt destinate tuturor victimelor violenței în familie, indiferent de sex, în vederea asigurării unei protecții juridice efective și nediscriminatorii.

Prin urmare, proiectul ține cont de dimensiunea de gen a fenomenului violenței în familie, fără a institui un tratament diferențiat nejustificat și fără a restrânge beneficiul

măsurilor de protecție la femei, asigurând protecția tuturor victimelor în condițiile prevăzute de lege.
4.5. Impactul asupra mediului
Nu este aplicabil.
4.6. Alte impacturi și informații relevante
Nu este aplicabil.
5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională
Nu este aplicabil.
5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE
Nu este aplicabil.
6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ
În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, pe pagina web oficială a Ministerului Justiției www.justice.gov.md, la compartimentul Transparența decizională, a fost plasat anunțul privind inițierea procesului de elaborare a prezentului proiect, care poate fi accesat la link. Un anunț similar a fost plasat pe platforma guvernamentală particip.gov.md și poate fi accesat la acest link.
7. Concluziile expertizelor
Se va completa după parcurgerea etapei.
8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent
Prezentul proiect de act normativ se încorporează în cadrul normativ existent prin modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003, Codul de procedură civilă nr. 225/2003, Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune, Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008, Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră și Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.
9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ
Pentru punerea în aplicare a legii, până la data intrării acesteia în vigoare, Guvernul va asigura aducerea actelor sale normative în concordanță cu prevederile acesteia, inclusiv prin instituirea mecanismului de schimb de date între Inspectoratul Național de Probațiune și Poliția de Frontieră, precum și prin stabilirea modului și termenelor de depunere a declarației scrise privind intenția persoanei de a părăsi Republica Moldova și a procedurii de gestionare a echipamentului de monitorizare electronică la ieșirea din și revenirea în țară.

Secretar de stat **Mihai GHEORGHIEȘ**

TABELUL COMPARATIV
la proiectul Legii pentru modificare unor acte normative
(optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali)

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 320[1]. Neexecutarea ordonanței de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.	Articolul 320[1] din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72 - 74, art. 195), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins: „**Articolul 320[1].** Neexecutarea ordinului de restricție de urgență sau a ordonanței de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie (1) Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor ordinului de restricţie de urgenţă, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani. (2) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.”.	**Articolul 320[1].** Neexecutarea **ordinului de restricție de urgență sau a** ordonanței de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie **(1) Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor ordinului de restricţie de urgenţă, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale,** **se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.** (2) Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor de protecție, inclusiv de monitorizare electronică, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.
Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 215[1]. Măsuri de protecţie aplicate victimelor violenţei în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual	Articolul 215[1] din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în	**Articolul 215[1].** Măsuri de protecţie aplicate victimelor violenţei în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual

(1) Dacă, în cadrul procesului penal, se constată că victima violenţei în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual se află în pericol de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale, inclusiv de distrugere a bunurilor sale, organul de urmărire penală sau procurorul este obligat să intervină neîntârziat pentru a asigura obţinerea măsurilor de protecţie. (2) Demersul de obținere a măsurilor de protecţie poate fi înaintat de către organul de urmărire penală sau de către procuror şi în baza cererii părţii vătămate. (3) Instanţa de judecată, prin încheiere, emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi protecţie victimei şi copiilor ei, aplicând bănuitului, învinuitului, inculpatului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanta ce ar asigura securitatea victimei, excluzând şi orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune; f) obligarea de a face un examen medical privind starea psihică şi dependenţă de droguri/alcool şi, dacă există avizul medical care confirmă dependenţă de droguri/alcool, de a face un tratament medical forţat de alcoolism/narcomanie;	Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: se completează cu alineatul (3^2) cu următorul cuprins: „(3^2) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a) – d), instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, pentru o perioadă care nu poate depăși durata măsurii de protecție aplicate sau prelungite. Dispozițiile art. 177 alin. (2^2) se aplică în mod corespunzător.”; se completează cu alineatul (3^3) cu următorul cuprins: „(3^3) În cadrul examinării demersului de obținere a măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.”; alineatul (5) se completează cu textul „În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, copia încheierii se expediază imediat Poliției de Frontieră, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința bănuitului, învinuitului, inculpatului.”;	(1) Dacă, în cadrul procesului penal, se constată că victima violenţei în familie sau victimelor infracțiunilor cu caracter sexual se află în pericol de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale, inclusiv de distrugere a bunurilor sale, organul de urmărire penală sau procurorul este obligat să intervină neîntârziat pentru a asigura obţinerea măsurilor de protecţie. (2) Demersul de obținere a măsurilor de protecţie poate fi înaintat de către organul de urmărire penală sau de către procuror şi în baza cererii părţii vătămate. (3) Instanţa de judecată, prin încheiere, emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi protecţie victimei şi copiilor ei, aplicând bănuitului, învinuitului, inculpatului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanta ce ar asigura securitatea victimei, excluzând şi orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune; f) obligarea de a face un examen medical privind starea psihică şi dependenţă de droguri/alcool şi, dacă există avizul medical care confirmă dependenţă de droguri/alcool, de a face un tratament medical forţat de alcoolism/narcomanie; g) obligarea de a finaliza un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau dispariţia ei;

g) obligarea de a finaliza un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau dispariţia ei; h) interzicerea de a păstra şi purta armă; i) obligarea de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (3^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (4) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni. Termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţă la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie. (4^1) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (5) Ordonanţa de protecţie este expediată imediat organului afacerilor interne de la locul aflării bănuitului, învinuitului, inculpatului şi a victimei. În cazul aplicării monitorizării electronice, ordonanța de protecție se expediază imediat și organului de probațiune de la locul aflării bănuitului, învinuitului, inculpatului și a victimei. (6) Încheierea judecătorească privind aplicarea sau prelungirea ordonanţei de protecţie este executorie imediat, cu drept de recurs în instanţa ierarhic superioară. Contestarea încheierii judecătorești nu suspendă executarea ordonanței de protecție.		h) interzicerea de a păstra şi purta armă; i) obligarea de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (3^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. **(3^2) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor de protecție prevăzute la alin. (3) lit. a) – d), instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, pentru o perioadă care nu poate depăși durata măsurii de protecție aplicate sau prelungite. Dispozițiile art. 177 alin. (2^2) se aplică în mod corespunzător**. **(3^3) În cadrul examinării demersului de obținere a măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.** (4) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni. Termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţă la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie. (4^1) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (5) Ordonanţa de protecţie este expediată imediat organului afacerilor interne de la locul aflării bănuitului, învinuitului, inculpatului şi a victimei. În cazul aplicării monitorizării electronice, ordonanța de protecție se expediază imediat și organului de probațiune de la locul

		aflării bănuitului, învinuitului, inculpatului și a victimei. **În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, copia încheierii se expediază imediat Poliției de Frontieră, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința bănuitului, învinuitului, inculpatului.** (6) Încheierea judecătorească privind aplicarea sau prelungirea ordonanţei de protecţie este executorie imediat, cu drept de recurs în instanţa ierarhic superioară. Contestarea încheierii judecătorești nu suspendă executarea ordonanței de protecție.
Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 142-148, art. 277), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 278[7]. Emiterea ordonanţei de protecţie (1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;	Articolul 278[7] din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 142-148, art. 277), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: alineatul (2^1), după textul „cu monitorizare electronică” se introduce textul „și cu darea în consemn”; se completează cu alineatul (2^4) cu următorul cuprins: „(2^4) În cadrul examinării cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele violenței în familie și pentru copiii lor.”; alineatul (4) se completează cu textul „În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, instanța de judecată expediază imediat Poliției de	**Articolul 278[7].** Emiterea ordonanţei de protecţie (1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este

e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) - *abrogată;* i) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (2^3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. (3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni. (3^1) Instanța de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței în familie şi îi oferă informația privind datele de contact ale serviciilor respective. (4) Instanța remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune și altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de	Frontieră copia încheierii, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința agresorului.”; se completează cu alineatul (4^1) cu următorul cuprins: „(4^1) Termenul consemnului este indicat în încheiere și nu poate depăși durata măsurii de protecție. Consemnul încetează la expirarea termenului stabilit, în cazul în care măsura de protecție nu a fost prelungită, precum și în cazul revocării acesteia în condițiile prevăzute de lege.”.	determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) - *abrogată;* i) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică **și cu darea în consemn**, în modul prevăzut de lege. (2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (2^3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. **(2^4) În cadrul examinării cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanța de judecată este obligată să verifice dacă rămânerea victimei în locuința comună nu prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea acesteia ori a copiilor săi. În cazul în care se constată existența unui astfel de pericol, instanța poate dispune, cu acordul victimei, plasarea acesteia și/sau a copiilor săi într-un centru de asistență și protecție pentru victimele** violenței în familie și pentru copiii lor. (3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni. (3^1) Instanța de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței în familie şi îi oferă informația privind datele de contact ale serviciilor respective. (4) Instanța remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune și altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de

implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată. (5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare.		implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată. **În cazul aplicării măsurilor de protecție cu darea în consemn, instanța de judecată expediază imediat Poliției de Frontieră copia încheierii, în vederea instituirii consemnului aplicat în privința agresorului.** **(4[1]) Termenul consemnului este indicat în încheiere și nu poate depăși durata măsurii de protecție. Consemnul încetează la expirarea termenului stabilit, în cazul în care măsura de protecție nu a fost prelungită, precum și în cazul revocării acesteia în condițiile prevăzute de lege.** (5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare.
Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 55-56, art. 178), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 7. Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie (1) Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt: a) autoritățile administrației publice centrale de specialitate (Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției); a[1]) agențiile teritoriale de asistență socială; b) autorităţile de specialitate ale administraţiei publice locale de nivelul al doilea şi structurile desconcentrate: – structurile teritoriale de asistență socială, structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia; - direcţiile generale de învățământ, tineret şi sport;	Articolul 7 alineatul (1) litera b) se completează cu textul „– Poliția de Frontieră;”;	**Articolul 7.** Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie (1) Autoritățile și instituțiile abilitate cu funcții de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt: a) autoritățile administrației publice centrale de specialitate (Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției); a[1]) agențiile teritoriale de asistență socială; b) autorităţile de specialitate ale administraţiei publice locale de nivelul al doilea şi structurile desconcentrate: – structurile teritoriale de asistență socială, structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia; - direcţiile generale de învățământ, tineret şi sport; - organele ocrotirii sănătăţii; - subdiviziunile teritoriale ale poliţiei;

- organele ocrotirii sănătăţii; - subdiviziunile teritoriale ale poliţiei; c) administraţia publică locală de nivelul întâi; d) centrele/serviciile de asistenţă şi protecţie a victimelor violenţei în familie şi a copiilor lor şi centrele/serviciile de asistenţă şi consiliere pentru agresorii familiali; e) alte organizaţii cu activităţi specializate în domeniu. […]		**- Poliția de Frontieră;** c) administraţia publică locală de nivelul întâi; d) centrele/serviciile de asistenţă şi protecţie a victimelor violenţei în familie şi a copiilor lor şi centrele/serviciile de asistenţă şi consiliere pentru agresorii familiali; e) alte organizaţii cu activităţi specializate în domeniu. […]
Articolul 8. Competenţele autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale (1) Organele centrale de specialitate ale statului (Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiţiei), în limitele competenţei lor: a) asigură elaborarea şi promovarea politicii de consolidare a familiei, de prevenire şi combatere a violenței împotriva femeilor și violenţei în familie, de acordare a protecţiei şi asistenţei victimelor şi agresorilor; b) coordonează activitatea în domeniu a structurilor descentralizate/ desconcentrate; c) asigură accesul la informare a persoanelor privind mecanismul, măsurile de prevenire şi combatere a actelor de violență împotriva femeilor și violenţă în familie şi contribuie la actualizarea paginii web oficiale privind violența împotriva femeilor și violența în familie prin transferarea informaţiilor cu caracter general privind activităţile desfăşurate și proiectele implementate, precum și a datelor statistice colectate în baza unor indicatori unici pentru toate autoritățile, care sunt incluși în programele lucrărilor statistice aprobate de către Guvern; d) colectează sistematic date statistice pe domeniu dezagregate pe sexe, oferă suport în realizarea	Articolul 8 se completează cu alineatul (6^1) cu următorul cuprins: „(6^1) Poliția de Frontieră: a) înregistrează în resursele informaționale de stat consemnul instituit față agresorul în privința căruia a fost emisă o ordonanță de protecție; b) informează imediat organul de poliție și organul de probațiune despre intrarea în Republica Moldova a agresorului în privința căruia a fost emis o ordonanță de protecție.”	**Articolul 8.** Competenţele autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale (1) Organele centrale de specialitate ale statului (Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiţiei), în limitele competenţei lor: a) asigură elaborarea și promovarea politicii de consolidare a familiei, de prevenire şi combatere a violenței împotriva femeilor și violenţei în familie, de acordare a protecţiei şi asistenţei victimelor şi agresorilor; b) coordonează activitatea în domeniu a structurilor descentralizate/ desconcentrate; c) asigură accesul la informare a persoanelor privind mecanismul, măsurile de prevenire şi combatere a actelor de violență împotriva femeilor și violenţă în familie şi contribuie la actualizarea paginii web oficiale privind violența împotriva femeilor și violența în familie prin transferarea informaţiilor cu caracter general privind activităţile desfăşurate și proiectele implementate, precum și a datelor statistice colectate în baza unor indicatori unici pentru toate autoritățile, care sunt incluși în programele lucrărilor statistice aprobate de către Guvern; d) colectează sistematic date statistice pe domeniu dezagregate pe sexe, oferă suport în realizarea cercetărilor privind fenomenul de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie;

cercetărilor privind fenomenul de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie; e) consolidează capacităţile resurselor umane din domeniul prevenirii şi combaterii violenței împotriva femeilor și violenţei în familie, asigură pregătirea şi perfecţionarea lor continuă; f) cooperează cu organizații necomerciale, cu persoane fizice și juridice implicate în activități de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; g) informează semestrial și anual Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie despre activitatea realizată în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, corespunzător misiunii și domeniului lor de specialitate, precum și la solicitare – în cazul organizării dezbaterilor în cadrul Consiliului Național Coordonator. […] (5) Instituţiile medicale de toate tipurile şi nivelurile: a) organizează campanii de informare; b) notifică poliția și autoritatea tutelară, prin intermediul cadrelor medicale, privind cazurile de violență împotriva femeilor și de violență în familie; c) asigură consiliere şi asistenţă medicală victimelor; c[1]) soluţionează, în limitele competenţei, cererea victimei de examinare medico-legală a gravităţii vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii; d) iniţiază şi realizează programe şi servicii adresate agresorilor; asigură realizarea programelor de dezalcoolizare, dezintoxicare, de tratament psihoterapeutic, după caz, cu suportul cheltuielilor din mijloacele abuzatorului sau, după caz, din fondurile asigurării obligatorii de asistenţă medicală;		e) consolidează capacităţile resurselor umane din domeniul prevenirii şi combaterii violenței împotriva femeilor și violenţei în familie, asigură pregătirea şi perfecţionarea lor continuă; f) cooperează cu organizații necomerciale, cu persoane fizice și juridice implicate în activități de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; g) informează semestrial și anual Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie despre activitatea realizată în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, corespunzător misiunii și domeniului lor de specialitate, precum și la solicitare – în cazul organizării dezbaterilor în cadrul Consiliului Național Coordonator. […] (5) Instituţiile medicale de toate tipurile şi nivelurile: a) organizează campanii de informare; b) notifică poliția și autoritatea tutelară, prin intermediul cadrelor medicale, privind cazurile de violență împotriva femeilor și de violență în familie; c) asigură consiliere şi asistenţă medicală victimelor; c[1]) soluţionează, în limitele competenţei, cererea victimei de examinare medico-legală a gravităţii vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii; d) iniţiază şi realizează programe şi servicii adresate agresorilor; asigură realizarea programelor de dezalcoolizare, dezintoxicare, de tratament psihoterapeutic, după caz, cu suportul cheltuielilor din mijloacele abuzatorului sau, după caz, din fondurile asigurării obligatorii de asistenţă medicală; e) iniţiază parteneriate durabile cu toate programele care vizează sănătatea mamei şi a copilului; f) încheie contracte de prestare a serviciilor medicale cu centrele/serviciile de reabilitare a victimelor şi agresorilor. (6) Organele de poliţie, la nivel de structură specializată:

e) iniţiază parteneriate durabile cu toate programele care vizează sănătatea mamei şi a copilului; f) încheie contracte de prestare a serviciilor medicale cu centrele/serviciile de reabilitare a victimelor şi agresorilor. (6) Organele de poliţie, la nivel de structură specializată: a) identifică, înregistrează şi raportează cazurile de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie; b) asigură evidenţa nominală a agresorilor; c) sesizează autoritatea tutelară locală despre fiecare caz de violenţă în familie cu implicarea copilului victimă/martor; d) examinează cererile şi sesizările parvenite din partea cetăţenilor, instituţiilor medicale, centrelor medico-legale şi a altor instituţii referitor la conflicte familiale, la acte de violenţă, la ameninţări cu moartea sau la existenţa unui pericol iminent de realizare a lor; […]		a) identifică, înregistrează şi raportează cazurile de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie; b) asigură evidenţa nominală a agresorilor; c) sesizează autoritatea tutelară locală despre fiecare caz de violenţă în familie cu implicarea copilului victimă/martor; d) examinează cererile şi sesizările parvenite din partea cetăţenilor, instituţiilor medicale, centrelor medico-legale şi a altor instituţii referitor la conflicte familiale, la acte de violenţă, la ameninţări cu moartea sau la existenţa unui pericol iminent de realizare a lor; […] **(6[1]) Poliția de Frontieră:** **a) înregistrează în resursele informaționale de stat consemnul instituit față agresorul în privința căruia a fost emisă o ordonanță de protecție;** **b) informează imediat organul de poliție și organul de probațiune despre intrarea în Republica Moldova a agresorului în privința căruia a fost emis o ordonanță de protecție.** […]
Articolul 11. Dreptul la protecţie al victimei (1) Victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime. (2) Persoanele cu funcţie de răspundere, alte persoane care cunosc existenţa unui pericol pentru viaţa şi sănătatea unei potenţiale victime trebuie să comunice acest fapt autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie şi împotriva femeilor și violenței în familie. (2[1]) Victima are dreptul la asistenţă pentru recuperare fizică, psihologică şi socială prin acţiuni speciale medicale, psihologice, juridice şi sociale. Acordarea serviciilor de protecţie şi asistenţă nu este condiţionată de dorinţa victimei de a face declaraţii şi a participa la procese de urmărire în justiţie a agresorului. Dreptul la viaţa privată şi	4. Articolul 11 se completează cu alineatele (3[1]) și (3[2]) cu următorul cuprins: „(3[1]) Victima este informată imediat despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia. Informarea se efectuează de către organul de probațiune, care, după caz, în cooperare cu organul de poliție, întreprinde de îndată măsurile necesare pentru asigurarea protecției victimei. (3[2]) Victima este informată imediat de către organul de probațiune despre traversarea de către agresor a frontierei de stat, atât în direcția ieșirii din Republica Moldova cât și a intrării în Republica Moldova.”.	**Articolul 11.** Dreptul la protecţie al victimei (1) Victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime. (2) Persoanele cu funcţie de răspundere, alte persoane care cunosc existenţa unui pericol pentru viaţa şi sănătatea unei potenţiale victime trebuie să comunice acest fapt autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie şi împotriva femeilor și violenței în familie. (2[1]) Victima are dreptul la asistenţă pentru recuperare fizică, psihologică şi socială prin acţiuni speciale medicale, psihologice, juridice şi sociale. Acordarea serviciilor de protecţie şi asistenţă nu este condiţionată de dorinţa victimei de a face declaraţii şi a participa la procese de urmărire în justiţie a agresorului. Dreptul la viaţa privată şi confidenţialitatea informaţiei privind victima sînt garantate.

confidenţialitatea informaţiei privind victima sînt garantate. (3) Autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare și să informeze victimele: despre drepturile lor; despre autoritățile și instituțiile cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; despre tipul serviciilor și organizațiile la care se pot adresa după asistență; despre asistența disponibilă pentru ele; despre locul și modalitățile în care pot depune o sesizare; despre procedura ce urmează după depunerea sesizării și rolul lor după procedurile respective; despre modalitatea obținerii protecției; despre măsura și condițiile în care au acces la consultanță sau asistență juridică; despre faptul dacă există ori nu vreun pericol pentru viața sau sănătatea lor în cazul eliberării unei persoane reținute sau condamnate; despre faptul anulării ordonanței de protecție. (4) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenţei în familie are dreptul să ceară agresorului repararea, în condiţiile legii, a prejudiciului material şi moral cauzat prin actele de violenţă, iar statului – repararea prejudiciului material şi moral ca urmare a neasigurării asistenţei şi protecţiei adecvate. (4[1]) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenţei în familie căreia i s-a cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii beneficiază de o compensaţie financiară din partea statului pentru prejudiciul cauzat prin infracţiune, în condiţiile stabilite de legislaţie. (5) Victima are dreptul la asistenţă juridică primară şi calificată gratuită conform legislației cu privire la asistența juridică garantată de stat. (6) Victimei i se acordă asistenţă medicală de instituţiile medico-sanitare în conformitate cu Legea		(3) Autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare și să informeze victimele: despre drepturile lor; despre autoritățile și instituțiile cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie; despre tipul serviciilor și organizațiile la care se pot adresa după asistență; despre asistența disponibilă pentru ele; despre locul și modalitățile în care pot depune o sesizare; despre procedura ce urmează după depunerea sesizării și rolul lor după procedurile respective; despre modalitatea obținerii protecției; despre măsura și condițiile în care au acces la consultanță sau asistență juridică; despre faptul dacă există ori nu vreun pericol pentru viața sau sănătatea lor în cazul eliberării unei persoane reținute sau condamnate; despre faptul anulării ordonanței de protecție. **(3[1]) Victima este informată imediat despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia. Informarea se efectuează de către organul de probațiune, care, după caz, în cooperare cu organul de poliție, întreprinde de îndată măsurile necesare pentru asigurarea protecției victimei.** **(3[2]) Victima este informată imediat de către organul de probațiune despre traversarea de către agresor a frontierei de stat, atât în direcția ieșirii din Republica Moldova cât și a intrării în Republica Moldova.** (4) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenţei în familie are dreptul să ceară agresorului repararea, în condiţiile legii, a prejudiciului material şi moral cauzat prin actele de violenţă, iar statului – repararea prejudiciului material şi moral ca urmare a neasigurării asistenţei şi protecţiei adecvate. (4[1]) Victima violenței împotriva femeilor și/sau a violenţei în familie căreia i s-a cauzat vătămarea gravă a

cu privire la asigurarea obligatorie de asistenţă medicală. Examinarea corporală a victimei şi perfectarea actelor de constatare medico-legală a gravităţii vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii se efectuează gratuit în cazurile prevăzute de lege. (7) Viaţa privată şi identitatea victimei sînt protejate. Înregistrarea, păstrarea şi utilizarea datelor cu caracter personal privind victima se efectuează în conformitate cu prevederile Legii cu privire la protecţia datelor cu caracter personal.		integrităţii corporale sau a sănătăţii beneficiază de o compensaţie financiară din partea statului pentru prejudiciul cauzat prin infracţiune, în condiţiile stabilite de legislaţie. (5) Victima are dreptul la asistenţă juridică primară şi calificată gratuită conform legislaţiei cu privire la asistenţa juridică garantată de stat. (6) Victimei i se acordă asistenţă medicală de instituţiile medico-sanitare în conformitate cu Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistenţă medicală. Examinarea corporală a victimei şi perfectarea actelor de constatare medico-legală a gravităţii vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii se efectuează gratuit în cazurile prevăzute de lege. (7) Viaţa privată şi identitatea victimei sînt protejate. Înregistrarea, păstrarea şi utilizarea datelor cu caracter personal privind victima se efectuează în conformitate cu prevederile Legii cu privire la protecţia datelor cu caracter personal.
Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr. 361-369, art. 675), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:		
Articolul 4. Drepturile şi obligaţiile subiecţilor probaţiunii (1) Subiecţii probaţiunii au dreptul: a) să solicite şi să primească informaţii despre condiţiile supravegherii; b) să solicite şi să primească informaţii despre asistenţă şi consiliere; c) să solicite şi să primească explicaţii referitoare la drepturile lor; d) să participe la diverse programe desfăşurate de organele de probațiune, de alte autorităţi publice, de asociaţiile obşteşti naţionale şi de organizațiile internaţionale. (2) Subiecţii probaţiunii sînt obligaţi: a) să respecte obligaţiile şi restricţiile stabilite de instanţa de judecată şi de legislaţie; b) să îndeplinească cerinţele legitime ale personalului organelor de probaţiune;	Articolul 4 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (2), subiecții probațiunii prevăzuți la art. 3 lit. g) depun, în prealabil, la organul de probațiune o declarație scrisă privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, în care indică în mod obligatoriu punctul de trecere a frontierei de stat și data preconizată a ieșirii.”.	**Articolul 4.** Drepturile şi obligaţiile subiecţilor probaţiunii (1) Subiecţii probaţiunii au dreptul: a) să solicite şi să primească informaţii despre condiţiile supravegherii; b) să solicite şi să primească informaţii despre asistenţă şi consiliere; c) să solicite şi să primească explicaţii referitoare la drepturile lor; d) să participe la diverse programe desfăşurate de organele de probațiune, de alte autorităţi publice, de asociaţiile obşteşti naţionale şi de organizațiile internaţionale. (2) Subiecţii probaţiunii sînt obligaţi: a) să respecte obligaţiile şi restricţiile stabilite de instanţa de judecată şi de legislaţie; b) să îndeplinească cerinţele legitime ale personalului organelor de probaţiune;

c) să prezinte informaţii veridice la solicitarea personalului organelor de probaţiune; d) să participe la programe probaţionale şi de alt gen, dacă acestea au fost aplicate; e) să utilizeze asistenţa postpenitenciară conform destinaţiei. (3) În cazul în care persoanele eliberate din locurile de detenţie solicită susținere în adaptarea socială, consilierul de probaţiune va încheia un acord în scris cu acestea. Modelul acordului se stabileşte de către ministrul justiţiei.		c) să prezinte informaţii veridice la solicitarea personalului organelor de probaţiune; d) să participe la programe probaţionale şi de alt gen, dacă acestea au fost aplicate; e) să utilizeze asistenţa postpenitenciară conform destinaţiei. (3) În cazul în care persoanele eliberate din locurile de detenţie solicită susținere în adaptarea socială, consilierul de probaţiune va încheia un acord în scris cu acestea. Modelul acordului se stabileşte de către ministrul justiţiei. **(4) Suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (2), subiecții probațiunii prevăzuți la art. 3 lit. g) depun, în prealabil, la organul de probațiune o declarație scrisă privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, în care indică în mod obligatoriu punctul de trecere a frontierei de stat și data preconizată a ieșirii.**
Articolul 16. Funcţiile principale ale organului de probaţiune Organul de probaţiune are următoarele funcţii: a) prezentarea de referate presentinţiale de evaluare psihosocială a personalităţii; b) aplicarea programelor de corecţie a comportamentului social; c) coordonarea executării unor anumite categorii de pedepse; d) exercitarea controlului asupra persoanelor condamnate cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, a persoanelor liberate condiţionat de pedeapsă penală înainte de termen, a persoanelor condamnate cu amînarea executării pedepsei, a persoanelor liberate de răspundere penală; e) exercitarea controlului asupra aplicării măsurilor de constrîngere cu caracter educativ; f) acordarea de asistenţă şi de consiliere postpenitenciară; g) coordonarea activităţii reprezentanţilor altor autorităţi publice centrale şi autorităţilor publice	Articolul 16 se completează cu litera j) cu următorul cuprins: „j) cooperează cu Poliția de Frontieră în vederea asigurării monitorizării electronice a agresorilor familiali și a schimbului de informații necesare în acest scop.”.	**Articolul 16.** Funcţiile principale ale organului de probaţiune Organul de probaţiune are următoarele funcţii: a) prezentarea de referate presentinţiale de evaluare psihosocială a personalităţii; b) aplicarea programelor de corecţie a comportamentului social; c) coordonarea executării unor anumite categorii de pedepse; d) exercitarea controlului asupra persoanelor condamnate cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, a persoanelor liberate condiţionat de pedeapsă penală înainte de termen, a persoanelor condamnate cu amînarea executării pedepsei, a persoanelor liberate de răspundere penală; e) exercitarea controlului asupra aplicării măsurilor de constrîngere cu caracter educativ; f) acordarea de asistenţă şi de consiliere postpenitenciară; g) coordonarea activităţii reprezentanţilor altor autorităţi publice centrale şi autorităţilor publice locale, organizaţiilor neguvernamentale a căror activitate are legătură directă sau tangenţială cu probaţiunea;

locale, organizaţiilor neguvernamentale a căror activitate are legătură directă sau tangenţială cu probaţiunea; h) implementarea programelor de corecţie socială a subiecţilor probaţiunii; i) colaborarea cu penitenciarele în partea pregătirii persoanelor pentru liberare din locurile de detenţie.		h) implementarea programelor de corecţie socială a subiecţilor probaţiunii; i) colaborarea cu penitenciarele în partea pregătirii persoanelor pentru liberare din locurile de detenţie. **j) cooperează cu Poliția de Frontieră în vederea asigurării monitorizării electronice a agresorilor familiali și a schimbului de informații necesare în acest scop.**
Articolul 23. Competenţa consilierului de probaţiune Consilierul de probaţiune are următoarele atribuţii: a) ţine evidenţa subiecţilor probaţiunii; b) exercită evaluarea psihosocială a personalităţii subiectului probaţiunii; c) exercită supravegherea subiecţilor probaţiunii; d) acordă asistenţă şi consiliere subiecţilor probaţiunii; e) monitorizează executarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ; f) întocmeşte referate presentinţiale de evaluare psihosocială a personalităţii la solicitarea instituţiilor competente; g) asigură executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, precum şi a pedepsei sau a sancțiunii cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate; h) implementează programe probaţionale; i) încheie acorduri cu subiecţii probaţiunii pentru acordarea asistenţei postpenitenciare; j) acordă asistenţă postpenitenciară; k) conlucrează cu autorităţile publice şi cu asociaţiile obşteşti în domeniul probaţiunii; l) participă la şedinţele de judecată; m) prezintă date statistice; n) întocmeşte rapoarte despre activitatea sa; o) evaluează activitatea de probaţiune;	Articolul 23 se completează cu litera k^1) – k^3) cu următorul cuprins: „k^1) informează imediat Poliția de Frontieră despre subiecții prevăzuți la art. 3 lit. g) care au depus declarația privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova; k^2) se prezintă, la solicitarea Poliției de Frontieră, la punctul de trecere a frontierei de stat corespunzător, în vederea demontării echipamentului de monitorizare electronică de la agresorul care părăsește teritoriul Republicii Moldova și a montării și activării echipamentului asupra agresorului care intră pe teritoriul Republicii Moldova; k^3) informează imediat victima violenței în familie despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia, precum și despre ieșirea sau intrarea agresorului din/în Republica Moldova;”.	**Articolul 23.** Competenţa consilierului de probaţiune Consilierul de probaţiune are următoarele atribuţii: a) ţine evidenţa subiecţilor probaţiunii; b) exercită evaluarea psihosocială a personalităţii subiectului probaţiunii; c) exercită supravegherea subiecţilor probaţiunii; d) acordă asistenţă şi consiliere subiecţilor probaţiunii; e) monitorizează executarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ; f) întocmeşte referate presentinţiale de evaluare psihosocială a personalităţii la solicitarea instituţiilor competente; g) asigură executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, precum şi a pedepsei sau a sancțiunii cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate; h) implementează programe probaţionale; i) încheie acorduri cu subiecţii probaţiunii pentru acordarea asistenţei postpenitenciare; j) acordă asistenţă postpenitenciară; k) conlucrează cu autorităţile publice şi cu asociaţiile obşteşti în domeniul probaţiunii; **k^1) informează imediat Poliția de Frontieră despre subiecții prevăzuți la art. 3 lit. g) care au depus declarația privind intenția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova;**

p) înaintează propuneri în vederea dezvoltării activităţii de probaţiune; q) păstrează confidenţialitatea datelor de care a luat cunoştinţă în executarea obligaţiilor de serviciu, chiar şi după încetarea activităţii de probaţiune, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege; r) respectă normele de conduită în conformitate cu Codul de etică al consilierului de probaţiune.		**k[2]) se prezintă, la solicitarea Poliției de Frontieră, la punctul de trecere a frontierei de stat corespunzător, în vederea demontării echipamentului de monitorizare electronică de la agresorul care părăsește teritoriul Republicii Moldova și a montării și activării echipamentului asupra agresorului care intră pe teritoriul Republicii Moldova;** **k[3]) informează imediat victima violenței în familie despre pierderea semnalului de monitorizare, deteriorarea sau pierderea dispozitivului electronic ori despre orice altă situație care poate prezenta un risc pentru securitatea acesteia, precum și despre ieșirea sau intrarea agresorului din/în Republica Moldova;** l) participă la şedinţele de judecată; m) prezintă date statistice; n) întocmeşte rapoarte despre activitatea sa; o) evaluează activitatea de probaţiune; p) înaintează propuneri în vederea dezvoltării activităţii de probaţiune; q) păstrează confidenţialitatea datelor de care a luat cunoştinţă în executarea obligaţiilor de serviciu, chiar şi după încetarea activităţii de probaţiune, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege; r) respectă normele de conduită în conformitate cu Codul de etică al consilierului de probaţiune.
Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 441-451, art. 879), cu modificările ulterioare,		
Articolul 318[1]. Neexecutarea ordinului de restricţie de urgenţă Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.	Articolul 318[1] din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 441-451, art. 879), cu modificările ulterioare, după textul „ordinului de restricție de urgență” se introduce textul „, dacă fapta nu constituie infracțiune”.	**Articolul 318[1].** Neexecutarea ordinului de restricţie de urgenţă Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă**, dacă fapta nu constituie infracțiune** se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 76-80, art. 245) cu modificările ulterioare		
Articolul 6. Atribuţiile Poliţiei de Frontieră (1) În domeniul supravegherii şi controlului trecerii frontierei de stat, Poliţia de Frontieră: a) asigură neadmiterea schimbării ilegale a frontierei de stat în teren, precum și asigură securitatea frontalieră; b) asigură menținerea regimului frontierei de stat, a regimului zonei de frontieră, precum și a regimului și ordinii publice în punctele de trecere a frontierei de stat rutiere, aeriene, fluviale, portuare și feroviare; b[1]) asigură securitatea publică și securitatea aeronautică în conformitate cu Legea nr.192/2019 privind securitatea aeronautică; c) efectuează, în colaborare cu alte autorităţi ale administraţiei publice, în modul stabilit de legislaţie, controlul frontierei şi autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane şi mijloace de transport; d) asigură evidenţa, inclusiv automatizată, a persoanelor şi mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat; e) nu permite intrarea în şi ieşirea din Republica Moldova a persoanelor şi a mijloacelor de transport cărora, conform legislaţiei, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condiţiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieşi din Republica Moldova; f) participă, în modul stabilit, la asigurarea ordinii de drept internaţionale la frontieră, la încheierea tratatelor în probleme de frontieră, precum şi la activitatea reprezentativă de frontieră; g) participă, în limitele competenţei, la implementarea Regulamentului sanitar internaţional;	Articolul 6 alineatul (1) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 76-80, art. 245) cu modificările ulterioare, se completează cu litera i) cu următorul cuprins: „i) informează imediat organul de probațiune despre prezentarea la punctul de trecere a frontierei de stat a persoanei în privința căreia prin încheierea instanței de judecată prin care au fost aplicate măsurile de protecție, a fost dispusă darea în consemn și monitorizarea electronică, în vederea întreprinderii măsurilor necesare prevăzute de Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune;”.	**Articolul 6.** Atribuţiile Poliţiei de Frontieră (1) În domeniul supravegherii şi controlului trecerii frontierei de stat, Poliţia de Frontieră: a) asigură neadmiterea schimbării ilegale a frontierei de stat în teren, precum și asigură securitatea frontalieră; b) asigură menținerea regimului frontierei de stat, a regimului zonei de frontieră, precum și a regimului și ordinii publice în punctele de trecere a frontierei de stat rutiere, aeriene, fluviale, portuare și feroviare; b[1]) asigură securitatea publică și securitatea aeronautică în conformitate cu Legea nr.192/2019 privind securitatea aeronautică; c) efectuează, în colaborare cu alte autorităţi ale administraţiei publice, în modul stabilit de legislaţie, controlul frontierei şi autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane şi mijloace de transport; d) asigură evidenţa, inclusiv automatizată, a persoanelor şi mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat; e) nu permite intrarea în şi ieşirea din Republica Moldova a persoanelor şi a mijloacelor de transport cărora, conform legislaţiei, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condiţiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieşi din Republica Moldova; f) participă, în modul stabilit, la asigurarea ordinii de drept internaţionale la frontieră, la încheierea tratatelor în probleme de frontieră, precum şi la activitatea reprezentativă de frontieră; g) participă, în limitele competenţei, la implementarea Regulamentului sanitar internaţional; h) eliberează vize, în cazuri de excepţie, la punctele de trecere a frontierei de stat în conformitate cu legislaţia. **i) informează imediat organul de probațiune despre prezentarea la punctul de trecere a frontierei de stat a**

h) eliberează vize, în cazuri de excepţie, la punctele de trecere a frontierei de stat în conformitate cu legislaţia. […]		**persoanei în privința căreia prin încheierea instanței de judecată prin care au fost aplicate măsurile de protecție, a fost dispusă darea în consemn și monitorizarea electronică, în vederea întreprinderii măsurilor necesare prevăzute de Legea nr. 8/2008 cu privire la probațiune;** […]
Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 93-95, art. 139), cu modificările ulterioare		
----------	Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 93-95, art. 139), cu modificările ulterioare, se completează cu articolul 29[1] cu următorul cuprins: „**Articolul 29[1].** Trecerea frontierei de stat de către persoanele monitorizate electronic (1) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de ieșire, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei sunt instituite consemn și monitorizare electronică în calitate de măsuri de protecție, informează imediat organul de probațiune despre acest fapt. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după demontarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație. (2) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de intrare, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei este instituit consemnul în calitate de măsură de protecție, informează imediat organul de probațiune despre prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei de stat. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după montarea și activarea echipamentului de	**Articolul 29[1]. Trecerea frontierei de stat de către persoanele monitorizate electronic** **(1) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de ieșire, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei sunt instituite consemn și monitorizare electronică în calitate de măsuri de protecție, informează imediat organul de probațiune despre acest fapt. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după demontarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.** **(2) Dacă, în cadrul efectuării controlului trecerii frontierei de stat pe direcția de intrare, polițiștii de frontieră constată că în privința persoanei este instituit consemnul în calitate de măsură de protecție, informează imediat organul de probațiune despre prezentarea persoanei la punctul de trecere a frontierei de stat. Persoanelor respective li se autorizează trecerea frontierei de stat după montarea și activarea echipamentului de monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.**

	monitorizare electronică de către organul de probațiune în condițiile stabilite de legislație.”.	

CERERE nr. 03/10460 din 16 septembrie 2026

privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat

a proiectului Legii pentru modificarea unor acte normative

(optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali)

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Categoria și denumirea proiectului	- Lege; - Lege pentru modificarea unor acte normative (optimizarea mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali).
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Justiției
3.	Justificarea depunerii cererii	Consolidarea mecanismelor juridice și instituționale de protecție a victimelor violenței în familie și de monitorizare electronică a agresorilor familiali, în vederea asigurării unei protecții efective și continue a victimelor, prevenirii încălcării măsurilor de protecție și facilitării intervenției prompte a autorităților competente.
4.	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului *(PNA, PND, PNR, alte documente de planificare sectoriale)*	-
5.	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	1. Curtea Supremă de Justiție; 2. Procuratura Generală; 3. Ministerul Afacerilor Interne (inclusiv Poliția de Frontieră); 4. Ministerul Muncii și Protecției Sociale; 5. Ministerul Sănătății; 6. Ministerul Finanțelor; 7. Ministerul Educației și Cercetării; 8. Uniunea Avocaților din Republica Moldova; 9. Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat; 10. Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie.
6.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile lucrătoare
7.	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Nicoleta Șalari, consultant, Direcția elaborare acte normative Tel. 022-20-14-22 *e-mail:* nicoleta.salari@justice.gov.md
8.	Anexe	1. Proiectul legii; 2. Nota de fundamentare;

		3. Tabelul comparativ.
9.	Data și ora depunerii cererii	
10.	Semnătura **Mihai GHEORGHIEȘ,** **Secretar de stat**	